

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 15Csp/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119432549
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Gabriela Chudovská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2024:6119432549.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

15Csp/1/2021

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou Mgr. Gabrielou Chudovskou v právnej veci žalobcu : EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom: Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35724803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 53255739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom C. XX, D. E., t.č. F. XX, G., o zaplatenie 3.434,- eur s príslušenstvom, taktó

rozhodol:

15Csp/1/2021

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanému súd náhradu trov konania nepriznáva.

III. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

15Csp/1/2021

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 06.11.2019 domáhal súdneho výroku, v ktorom by súd zaviazal pôvodne dvoch žalovaných spoločne a nerozdielne na zaplatenie sumy 3.782,32 eur s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 3524,- eur od 07.05.2019 do zaplatenia. Následne zobrať na výzvu súdu žalobca žalobu čiastočne späť ešte pred doručením žaloby žalovaným a domáhal sa ďalej zaplatenia sumy 3.434,- eur s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 3.434,- eur od 07.05.2019 do zaplatenia.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 06.05.2019 uzavretej medzi postupcom - spol. Poštová banka, a.s. a žalobcom ako postupníkom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Postupca uzatvoril so žalovanými dňa 04.03.2015 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej postupca poskytol žalovaným peňažné prostriedky. Žalovaní neplnili v stanovených termínoch splátky, porušili svoju povinnosť podľa zmluvy, a tak postupca listom zo dňa 13.02.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 13.02.2017. Ku dňu postúpenia pohľadávky táto predstavovala sumu 6.716,85 eur a pozostávala z istiny 4.535,35 eur, úrokov 2.126,75 eur, úrokov z omeškania 0 eur a poplatkov 54,75 eur. Žalovaní čerpali 5.000,- eur a uhradili 1.476,- eur. Z dlžnej istiny si žalobca uplatnil aj úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. V upomínacom konaní bolo žalobe vyhovieť vydaním platobného rozkazu sp.zn. 24Up/1677/2019 zo dňa 11.12.2019, ktorý sa stal právoplatným vo vzťahu k pôvodnej žalovanej 2/ dňa 01.01.2020 (doložka právoplatnosti a vykonateľnosti na č.l. 102). Žalovaní tvorili samostatné spoločenstvo, preto vo vzťahu k jednému z nich platobný rozkaz mohol nadobudnúť právoplatnosť. Druhému žalovanému – pôvodne označovanému ako žalovaný 1/ sa platobný rozkaz nepodarilo doručiť do vlastných rúk, žalobca navrhol

pokračovanie na miestne príslušnom súde, a preto vec bola dňa 04.01.2021 postúpená tunajšiemu súdu. Súd v ďalšom konaní rozhodoval o žalobe už len vo vzťahu k pôvodnému žalovanému 1/ (A. B.) vzhľadom na právoplatnosť platobného rozkazu vo vzťahu k druhému žalovanému.

4. Vo veci súd rozhodol prvýkrát rozsudkom sp.zn. 15Csp/1/2021-150 zo dňa 22.06.2021, ktorým žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Súd dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu nedodržania podmienok pre postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, keď konštatoval nedostatok výzvy na plnenie adresovanej dlžníkovi – žalovanému v zmysle tohto ustanovenia, a teda z toho plynúcu neplatnosť postúpenia pohľadávky na žalobcu. Na odvolanie žalobcu rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 27CoCsp/53/2021-177 zo dňa 29.12.2021. Na základe žalobcom podaného dovolania Najvyšší súd SR uznesením sp.zn. 9Cdo/165/2022 zo dňa 27.09.2023 rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, keď konštatoval, že nie je možné považovať za správny právny názor odvolacieho súdu, že výzvy doručované žalovanému v súvislosti s vyhlásením predčasnej splatnosti úveru nie sú výzvami, ktoré predpokladá ako podmienku platného postúpenia pohľadávky ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, naopak, výzvou v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ak mal dlžník objektívnu možnosť oboznámiť sa s jeho obsahom. Tiež konštatoval, že vo výzve podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách nemusí byť dlžník informovaný o možnosti postúpenia pohľadávky na tretiu osobu. Vzhľadom na uvedené Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 27CoCsp/32/2023-239 zo dňa 30.10.2023 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Okresný súd preto vo veci znovu konal.

5. Žalovaný mal žalobu s prílohami, poučením o procesných právach a výzvou na vyjadrenie k žalobe doručenú do vlastných rúk dňa 10.03.2021, k žalobe sa nevyjadril, rovnako sa nevyjadril ani v odvolacom a dovolacom konaní. Súčasne žalovaný bol riadne a včas predvolaný aj na pojednávanie konané dňa 08.02.2024, kedy predvolanie mal doručené do vlastných rúk dňa 29.01.2024, svoju neúčast' neospravedlnil, nežiadal o odročenie pojednávania.

6. Žalobca ďalšími podaniami vysvetlil že žalovaný vyčerpal úver 5.000,- eur a uhradil do dňa postúpenia pohľadávky sumu 1.566 eur. Žalovaná istina predstavuje rozdiel týchto dvoch súm. Právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ukladá ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to výzvou zo dňa 16.01.2017 a výzvou zo dňa 13.02.2017. Súčasne doplnil, že bola zachovaná odborná starostlivosť pri skúmaní bonity žalovaného, keď boli vzaté do úvahy všetky informácie z úverového registra, v zmysle ktorých žalovaný mal jeden existujúci záväzok s mesačnou splátkou 155,- eur, rovnako tak uvádzal aj zistenia týkajúce sa úverovej zaťaženia spoludlžníka (ktorý nie je stranou tohto sporu). Žalovaný tiež deklaroval príjem 550,- eur mesačne, ktorý banka overila dopytom do Sociálnej poisťovne a tento bol akceptovaný. Žalovaný uvádzal družobný pomer a jedno vyživované dieťa. Súčasne banka vzala do úvahy paušálnu sumu bežných výdavkov dlžníka.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

8. Zo zmluvy o úvere – lepšia splátka č. 8429955084 zo dňa 04.03.2015 súd zistil, že právny predchodca žalobcu – spol. Poštová banka, a.s. ako veriteľ sa zaviazal poskytnúť H. A. a žalovanému ako dlžníkovi a spoludlžníkovi úver vo výške 5.000 eur, ktorý sa dlžníci zaviazali splácať v pravidelných mesačných splátkach v počte 108 splatných k 15. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky 15.04.2015 a so splatnosťou poslednej splátky 15.03.2024, pri úrokovej sadzbe 15,90 % ročne a RPMN 17,11 %, priemernej hodnote RPMN 16,16 %. Výška mesačnej splátky bola 93 eur a dohodnuté bolo poistenie – základný súbor s poistným 5,- eur mesačne. Celková čiastka úveru bola vyčíslená na sumu 9.460,42 eur.

9. Podľa výpisu z úverového účtu, na úvere bolo vyčerpaných 5.000,- eur a úhrady predstavovali sumu 1.566,- eur. Z predložených listín vyplýva, že veriteľ overoval existenciu zamestnania a príjmu žalovaného dopytom do Sociálnej poisťovne a výšku záväzkov z iných skorších úverových vzťahov overoval lustráciou v úverovom registri, z ktorej vyplývalo, že žalovaný mal jeden skorší úver s mesačnou splátkou 155,- eur.

10. Výzvou zo dňa 16.01.2017 právny predchodca žalobcu – Poštová banka a.s., žalovaného vyzval na úhradu dlžných splátok úveru v sume 379,25 eur do 15 dní od doručenia výzvy s upozornením, že ak v stanovenej lehote nedôjde k doplateniu dlhu, veriteľ bude oprávnený vyhlásiť úver za predčasne splatný. Výzva bola žalovanému doručovaná, avšak vrátila sa veriteľovi ako neprevzatá v odbernej lehote z adresy trvalého pobytu žalovaného (doposiaľ v registri obyvateľov evidovanej adresy pobytu). Výzvou zo dňa 13.02.2017 právny predchodca žalobcu – Poštová banka a.s. žalovaného upovedomil, že z dôvodu omeškania so splácaním dlhu vyhlásil veriteľ mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stala splatnou celá úverová pohľadávka. Splatná a nezaplatená pohľadávka k 13.02.2017 predstavuje sumu 4.848,42 eur s upozornením, že v prípade, že do 10 dní nebude dlh zaplatený, banka pristúpi k vymáhaniu dlhu súdnou cestou. Táto výzva bola žalovanému doručovaná, avšak vrátila sa veriteľovi ako neprevzatá v odbernej lehote z adresy trvalého pobytu žalovaného (doposiaľ v registri obyvateľov evidovanej adresy pobytu).

11. Dňa 06.05.2019 spol. Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 8903 ako postupca a žalobca ako postupník uzatvorili zmluvu o postúpení pohľadávok č. I/2019, ktorou postupca postúpil na postupníka pohľadávky spolu s príslušenstvom a právami s nimi spojenými, pričom v zmysle prílohy k zmluve bola na postupníka postúpená aj pohľadávka voči žalovanému z predmetnej úverovej zmluvy č. 8429955084. Predložená bola písomnosť zo dňa 27.05.2019, ktorou postupca oznamoval žalovanému postúpenie pohľadávky na žalobcu.

12. Zmluvné ustanovenia:

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy), Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy), Na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d/ zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 zákona, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona, Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

Podľa § 7 ods. 1 zákona, Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa

poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 17 ods. 1 až 3 zákona (znenie účinné ku dňu postúpenia pohľadávky na žalobcu), (1) Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. (3) Ustanovenie odseku 1 neplatí, ak sa postupuje podľa predpisov upravujúcich riešenie krízových situácií na finančnom trhu, upravujúcich konkurzné konanie alebo ide o prechod pohľadávky z finančnej inštitúcie podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery, na finančnú inštitúciu podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery s predchádzajúcim súhlasom Národnej banky Slovenska.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky na žalobcu, Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

13. Veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom jeho činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonomnom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy a dospel k záveru, že na záväzkový vzťah, ktorý vznikol na základe predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 04.03.2015 možno normy obchodného práva (vrátane všeobecnej úpravy úveru) použiť len vtedy, ak neodporujú úprave majúcej tu z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v zákone o spotrebiteľských úveroch a v Občianskom zákonníku. Podľa právneho názoru súdu, veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere splnil všetky podmienky § 7 zákona č. 129/2010 Z.z., keď vychádzajúc aj z výšky žiadaného a poskytnutého úveru nielenže zisťoval všetky potrebné údaje o majetkových, príjmových a výdavkových pomeroch žalovaného, priamo z údajov poskytnutých mu žalovaným pred uzavretím zmluvy, ale aj lustráciou z jemu dostupných registrov. Nespoľahol sa tak len na žalovaným uvedené údaje, ale tieto si aj sám overil dopytom na Sociálnu poisťovňu a úverový register.

14. Podľa predloženej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru veriteľ poskytol dlžníkom, z ktorého jeden bol žalovaný, úver vo výške 5.000,- eur. Ďalej z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dlžníci uhradili veriteľovi sumu 1.566,-eur. Keďže sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., súd najskôr zisťoval, či zmluva o spotrebiteľskom úvere má všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Po jej preskúmaní súd zistil, že zmluva neobsahuje správne uvedenú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j/ tohto zákona, a to celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V zmluve o úvere sa uvádza, že spotrebiteľ je povinný zaplatiť celkovo sumu 9.460,42 eur, avšak táto suma nekorešponduje s ostatnými v zmluve dohodnutými parametrami. Pokiaľ totiž žalovaný mal zaplatiť 108 splátok po 93,- eur, tak celková čiastka predstavuje 10.044,- eur. Ak by aj súd vzal do úvahy, že k splátke 93,- eur sa platilo ešte poistenie schopnosti splácať úver v sume 5,- eur, a teda splátka by bola 98,- eur mesačne, potom 108 splátok po 98,- eur predstavuje sumu 10.584,-eur. Teda toto je suma, ktorú, vychádzajúc z údajov v zmluve, musí dlžník celkovo zaplatiť, čo je viac ako je údaj uvedený v rubrike celková čiastka úveru, ktorý údaj je tak uvedený nesprávne a zavádzajúco v sume nižšej než skutočnej. Účelom povinného uvedenia celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť, v konkrétnej zmluve o úvere, je poskytnúť spotrebiteľovi možnosť zvážiť tento údaj, prípadne ho porovnať s údajmi od iných poskytovateľov úverov a slobodne sa rozhodnúť, ktorý úverový produkt od ktorého dodávateľa využije. Z uvedeného vyplýva, že zmluva síce obsahuje údaj o celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom, avšak tento nie je uvedený správne, a preto sa hľadá naň, ako by nebol v zmluve uvedený vôbec. Napokon aj zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že sa možno stotožniť s predbežným právnym názorom súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z tohto dôvodu. Vzhľadom na uvedenú absenciu zákonnej náležitosti zmluvy sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ cit. zákona poskytnutý úver považuje z dôvodu absencie uvedených náležitostí za bezúročný a bez poplatkov. Uvedený výklad je plný v súlade s rozsudkom Súdneho dvora EÚ C -42/15 z 09.11.2016, ktorý sa týkal výkladu smernice 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, ktorý konštatoval, že porušenie povinnosti veriteľa, ktorá má podstatný význam v kontexte smernice 2008/48, môže byť sankcionované podľa vnútroštátnej právnej úpravy zánikom nároku tohto veriteľa na úroky a poplatky. Takýto podstatný význam má povinnosť uviesť v zmluve o úvere najmä náležitosti, ako je ročná percentuálna miera nákladov, resp. bezúročnosť a bezpoplatkovosť by spôsobila absencia takej náležitosti, ktorá svojou povahou môže mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku a takou je nepochybne aj nesprávne uvedenie celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom.

15. Ak je úver bezúročný a bez poplatkov, potom dlžník od počiatku trvania zmluvného vzťahu bol povinný uhradiť iba istinu poskytnutého úveru a všetky platby sa mali započítavať iba na úhradu istiny úveru, resp. dohodnutého poistného, teda nie na úroky a iné poplatky. Žalobca na výzvu súdu nepredložil splátkový kalendár, amortizačnú tabuľku, z ktorej by bolo možné zistiť, aká časť každej splátky pripadala na istinu. Odôvodňoval to tým, že uvedeným nedisponuje. Súdu preto neostávalo nič iné ako vziať do úvahy to, že ak splátok bolo 108 a poskytnutá istina úveru bola 5.000,- eur, potom v každej mesačnej splátke istina úveru predstavovala sumu 46,29 eur. Ak k tomu súd pripočítal 5,- eur každomesačnú platbu poistného dohodnutého v zmluve, potom každý mesiac bol žalovaný povinný zaplatiť splátku v sume 51,29 eur (pozostávajúcu z istiny 46,29 eur + poistného 5,- eur). Podľa výpisu z úverového účtu, uhradené platby do okamihu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru celkom činia 1.566 eur. Za predpokladu, že splátka istiny a poistného bola 51,29 eur, potom suma 1.566,- eur stačila na úhradu 30 splátok istiny a poistného a časti 31. splátky istiny a poistného. Prvá splátka bola splatná 15.04.2015, suma 1.566,- eur potom stačila na úhradu splátok istiny a poistného až do septembra 2017 (celkom) a čiastočne aj na úhradu splátky istiny splatnej v októbri 2017. Z uvedeného potom vyplýva, že k okamihu, kedy sa veriteľ rozhodol vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru (13.02.2017), nemohol byť žalovaný v omeškaní s úhradou svojho dlhu, ale práve naopak, k 13.02.2017 mal uhradené všetky splátky istiny (aj poistného), ktoré dokonca mal predplatené aj na nasledujúce obdobie až do septembra a čiastočne októbra 2017. Vychádzajúc potom z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka potom ani neboli splnené zákonné podmienky na to, aby veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť tohto úveru, nakoľko dlžník nebol v omeškaní. Jediné, na čo veriteľ mal nárok, bolo vrátenie istiny úveru (s poistným), s úhradou ktorej v omeškaní v tom čase žalovaný nebol. Na vyhlásenie predčasnej splatnosti, keďže neboli splnené podmienky, súd nemohol ani prihliadnuť.

16. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. platí, že veriteľ nemôže previesť práva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu a tieto ani nemôžu prejsť na tretiu osobu. Z tohto zákazu platí výnimka v prípade ak, a/ ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm.

a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b/ prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Uvedené podmienky pod a/ + b/, za ktorých môže byť pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere predmetom postúpenia, musia byť splnené kumulatívne, pričom už nesplnenie čo i len jednej z nich má za následok, že pohľadávka bola postúpená z veriteľa na tretiu osobu v rozpore so zákonom. V prejednávanej veci nebola splnená podmienka uvedená pod písm. b/, keď sa zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 06.05.2019 postupovala na žalobcu pohľadávka voči žalovanému zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá nebola k okamihu postúpenia ani po konečnom termíne splatnosti (termín konečnej splatnosti nastane až po postúpení pohľadávky 15.03.2024, teda až po rozhodnutí súdu) a ani sa pohľadávka k okamihu postúpenia nestala splatnou pred konečnou splatnosťou, nakoľko veriteľ nebol oprávnený predčasne splatnosť úveru vyvolať. Je preto nutné konštatovať, že k postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu došlo v rozpore s týmto osobitným zákonným ustanovením, a teda takéto postúpenie je neplatným právnym úkonom pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ). Súd ešte dodáva, že za určitých okolností síce cit. ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. neplatí, avšak to pripadá do úvahy len za podmienok uvedených v § 17 ods. 3 tohto zákona (riešenie krízových situácií na finančnom trhu, resp. konkurzné konanie), pričom existenciu týchto výnimiek žalobca ani len netvrdil. Rovnako výnimkou je podľa § 17 ods. 3 tohto zákona prípad prechodu pohľadávky z jedného veriteľa na inú osobu (prechod – univerzálna sukcesia), avšak nie postúpenie pohľadávky (teda singulárna sukcesia).

17. Nakoľko teda zmluva o postúpení pohľadávky nie je platná pre rozpor so zákonom uvedený v predošlom odseku (§ 39 OZ), žalobca sa v dôsledku tohto úkonu, od ktorého odvodzuje v spore svoju aktívnu vecnú legitímáciu, nestal veriteľom žalovanej pohľadávky. V spore mu tak tiež chýba aktívna vecná legitímácia, nakoľko nie je podľa hmotného práva nositeľom tvrdeného oprávnenia, o ktoré v spore ide a ktorého splnenia sa voči žalovanému domáha. S poukazom na túto skutočnosť súd preto z tohto dôvodu žalobu o zaplatenie žalovanej pohľadávky s úrokom z omeškania v celom rozsahu zamietol.

18. Súd pre úplnosť podotýka, že v danom prípade nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd konštatuje z dôvodu porušenia ust. § 17 zákona č. 129/2010 Z.z., ktoré predstavuje špeciálnu úpravu podmienok postúpenia pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom ich nedodržanie samo osebe spôsobuje rozpor postúpenia pohľadávky zo zákonom, a teda neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, a to aj vtedy, ak by boli dodržané všetky podmienky postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktoré ustanovenie tiež definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou (žalobca) - písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. V danom prípade, okresný súd viazaný právnym názorom súdov vyššej inštancie konštatuje, že existencia výzvy na plnenie adresovanej dlžníkovi predpokladaná v tomto zákonnom ustanovení bola splnená, keď výzvy, ktoré boli žalovanému adresované a s ktorými mal možnosť sa oboznámiť, boli výzvy datované dňom 16.01.2017 a 13.02.2017. Bližšie skúmanie splnenia ďalších podmienok pre postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách však bolo bezpredmetné, nakoľko aj keby súd dospel k záveru, že tieto podmienky stanovené zákonom o bankách splnené boli, zmluva o postúpení pohľadávky by tak či onak bola neplatná pre rozpor s ust. § 17 zákona č. 129/2010 Z.z..

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP, Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol v konaní plne úspešný, a preto by mal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Nakoľko však žalovanému žiadne trovy konania podľa obsahu spisu nevznikli, súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

20. Podľa § 453 ods. 3 CSP, Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania. V zmysle odôvodnenia zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu SR a Krajského súdu v Trenčíne vydaných v tejto veci je súd prvého stupňa povinný rozhodnúť súčasne aj o trovách dovolacieho konania. V dovolacom konaní bol plne úspešný žalobca, pretože jeho dovolanie bolo dôvodné a tento docielil úplné zrušenie rozhodnutí súdov prvej aj druhej inštancie. Podľa § 255 ods. 1 CSP preto v dovolacom konaní úspešný žalobca má proti žalovanému (ktorý bol v dovolacom konaní

neúspešný) právo na plnú náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100%. O výške trov dovolacieho konania rozhodne súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

15Csp/1/2021

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.